

Aleg. 44.

Sprawozdanie

komisyi budżetowej co do wniosku Wydziału krajowego w przedmiocie zaprowadzenia osobnego konta wydatków na pawilon obłąkanych w księdze budowy szpitala św. Łazarza w Krakowie.

Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniu z dnia 25. Kwietnia 1876 powziął wysoki Sejm uchwałę treści następującej:
„Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w założonej księdze budowy szpitala św. Łazarza prowadził osobne konto na pawilon obłąkanych.“

O wypełnieniu tego polecenia przedłożył Wydział krajowy sprawozdanie z dnia 11. Sierpnia 1876 do LW. 20246/75, w którym wykazuje, iż wydatki na budowę szpitala św. Łazarza ponoszone, dzielą się na dwie kategorie, mianowicie:

a) wydatki na rzeczywistą budowę,

b) wydatki na wypracowanie planów i inne roboty wstępne, tudzież na zarząd budowy, i że tylko wydatki pierwszego rodzaju, t. j. na samą budowę ponoszone, dają się łatwo rozdzielić na podstawie szczegółowych rachunków budowy, że zatem otworzone konto dla pawilonu obłąkanych wypełnia się w miarę, jak te rachunki szczegółowe przez komitet budowy Wydziałowi są przedkładane.

Wydatki zaś wspólne dla całej budowy, mianowicie koszta zarządu, wypracowania planów, dozoru i t. d. mogłyby zdaniem Wydziału być rozdzielone między pawilon obłąkanych i resztę budynku tylko na podstawie pewnego uzasadnionego stosunku.

A gdy unormowanie tego stosunku wedle sum kosztorysowych mogłoby być niesłusznem, gdyż rzeczywiste koszta budowy jednego lub drugiego pawilonu mogą być większe lub mniejsze niżeli je preliminowano, Wydział postanowił wstrzymać rozdział wydatków wspólnych na pawilon obłąkanych i resztę budowy aż do zupełnego ukończenia budowy, gdyż dopiero sumy wszystkich kosztów na jedną i drugą budowę wyłożonych dadzą zupełnie sprawiedliwą podstawę do rozdziału wydatków wspólnych.

Otóż uznając słusność zasady przez Wydział przyjętej, że należy obecnie tylko koszta rzeczywistej budowy wpisać na nowo otworzony rachunek budowy pawilonu obłąkanych i że się trzeba wstrzymać z obciążeniem tego rachunku pewną stosunkową częścią sum wydanych na wydatki całej budowie wspólne aż do ukończenia wszystkich pawilonów, kiedy rzeczywiste koszta pawilonu obłąka-

nych i reszty budowy będą wiadome, komisya sądzi, iż należałoby zwrócić uwagę Wydziału na to, iż rachunkowość całej księgi budowy winna być zastosowaną do tejże zasady.

Według rozdziału bowiem przez Wydział proponowanego rozpadają się wydatki poniesione na budowę szpitala św. Łazarza właściwie na trzy kategorye a mianowicie:

- a) na budowę szpitala z wyjątkiem pawilonu obłąkanych,
- b) na budowę pawilonu obłąkanych,
- c) na wydatki wspólne jednej i drugiej budowie, t. j. koszta planów, robót wstępnych, zarządu, dozoru i t. d.

Tymczasem obecnie księga budowy szpitala św. Łazarza tak jest prowadzoną, iż w nowo otworzony rachunek pawilonu obłąkanych wpisują się tylko koszta rzeczywistej budowy tegoż pawilonu, zaś wszystkie inne wydatki mianowicie koszta reszty budowy i wydatki wspólne wpisywane bywają na rachunek oddziału chorych.

Utrudnia to ewidencję rachunków, gdyż obecnie koszta wspólne obciążają niewłaściwie w całości oddział chorych.

Należałoby zatem dla jasności wydzielić koszta wspólne z rachunku oddziału chorych, na którym to rachunku by tylko pozostały koszta samej budowy, tak jak rachunek pawilonu obłąkanych obciążony jest tylko kosztami samej budowy.

W ten sposób księga budowy szpitala św. Łazarza miałaby trzy rachunki, mianowicie:

1. konto wydatków na rzeczywistą budowę oddziału chorych,
2. konto budowy pawilonu obłąkanych,
3. konto wydatków wspólnych.

Komisya budżetowa zatem wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„iż bierze do wiadomości sprawozdanie Wydziału co do otworzenia nowego rachunku „budowy pawilonu obłąkanych w księdze budowy szpitala św. Łazarza a potwierdzając „postanowienie Wydziału, według którego na ten rachunek wpisywane być mają tylko „koszta samej budowy, zaś obciążenie tego rachunku stosunkową częścią wydatków całej „budowie wspólnych wstrzymane być ma aż do zupełnego ukończenia całej budowy, poleca „Wydziałowi, aby dla wydatków wspólnych całej budowy osobne konto w księdze budowy „szpitala św. Łazarza otworzył.“

Lwów dnia 13. Sierpnia 1877.

Przewodniczący:

H. Wodzicki.

Sprawozdawca:

Dr. Arnold Rapoport.